

Openbaring

Les 2B

Hoofstuk 2:8-29

P.O.Box 702107
San Antonio, Texas, 78270
210.319.5055
©2022. Verse by Verse Ministry International
All rights reserved

Vader, die wêreld wat ons ken vandag is in soveel nood, ons sien dit elke dag oral om ons. Ons weet, Vader, soos U vir ons in U woord gesê het, dat ons verdrukking sou hê en dat hierdie wêreld nie ons vriend sou wees nie en dat, as ons probeer om U hier te dien, ons teenstand sou hê, en ons vervolgt sou word. Dit is wat oor U gekom het. Ons weet, Vader, dat ons nie bo ons meester is nie en daarom sal ons ook onderwerp word aan vervolging. Ons het dit dalk in die verlede gesien en ons sal dit dalk weer in die toekoms sien. En Vader, ons weet dat in U woord terwyl ons dit bestudeer en veral oor die tye wat kom, sommige van daardie tye alreeds hier is. Vader, ons wil voorbereid wees. Ons wil nie vrees sodat ons U nie kan dien nie. Ons wil nie die soort mens wees wat sy of haar kop in die sand steek nie. Want Vader, U het hierdie dinge nie aan ons geopenbaar sodat ons dit moet ignoreer nie, maar sodat ons bewus sal wees daarvan. So Vader, leer ons vanaand dit wat ons moet weet om gereed te wees om U te dien in hierdie belangrike dae. Ons bid dit in Jesus se Naam. Amen.

Die profetiese aspek van hierdie briewe vir ons, is dat Jesus werklik in beheer is van Sy kerk omdat Hy ons dit alreeds vooraf vertel het wat gaan gebeur met Sy kerk en wat Hy gaan doen in reaksie daarop. Hy het dit al 2000 jaar gelede aan ons vertel, en nou, terwyl ons vandag weer die voordeel het om terug te kyk na alles wat Hy oor die loop van 2000 jaar gedoen het om Sy kerk te stig, verstaan ons hoe presies Hy die hele tyd in beheer was. En vriende, aangesien Hy die kerk so presies vir 2000 jaar kon bestuur, dan is ons vertrouwe dat Hy dit alles doen en gaan ook beheer wat nog in die boek sal voorkom. So dit is van die aspekte van die briewe wat vir ons belangrik is. Hulle gee ons nie net 'n horlosie wat ons vertel waar ons huidiglik is in die plan van God nie. Wat hierdie gebeure betref, gee hulle ook die versekering dat Hy in beheer is. So het die profetiese uitwerking van hierdie briewe dan die drie maniere waarop ons dit kan vertolk. Die profetiese gehalte van hierdie briewe is waarskynlik 'n saak om te verstaan of ten minste wat verwoord is. Dit is wat hierdie briewe deel maak van die Boek van Openbaring.

Slegs diegene wat teen die einde van hierdie ouderdom nog lewe, moet hierdie dinge verstaan, en ons is die enigstes wat dit gaan sien. So laat ons gaan na die tweede brief wat ons verlede week begin het. Soos ek in die brief aan Éfese genoem het, sal ek jou net herinner wat ons geleer het van hoe om daarna te kyk as 'n voorbeeld van die tydperk van die kerk.

Openbaring 2:8 En skryf aan die engel van die gemeente in Smírna: Dít sê die Eerste en die laaste, wat dood was en lewend geword het:

Openbaring 2:9 Ek ken jou werke en verdrukking en armoede — maar jy is ryk — en die lastering van die wat sê dat hulle Jode is en dit nie is nie, maar 'n sinagoge van die Satan.

Openbaring 2:10 Vrees vir niks wat jy sal ly nie. Kyk, die duiwel gaan sommige van julle in die gevangenis werp, sodat julle op die proef gestel kan word; en julle sal tien dae lank verdrinking hê. Wees getrou tot die dood toe, en Ek sal jou die kroon van die lewe gee.

Openbaring 2:11 Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê. Die wat oorwin, sal deur die tweede dood geen skade ly nie.

Ons begin met die tweede brief. Nou, soos jy onthou van verlede week toe ons die brief aan Éfese oopgemaak het, het ons besef hoe gestruktureerd hierdie briewe is. Hulle bevat klein deeltjies, en dit is soortgelyk aan al die briewe wat ons help om te verstaan en sin daarvan te maak. Die brief begin altyd met 'n naam. Die naam van elkeen van hierdie stede het betekenis, en die betekenis hou verband met wat oor daardie kerk gesê word. Dus in hierdie geval, die naam van die stad Smírna, is 'n transliterasie van een Griekse woord, Smírna. En daardie woord is die woord vir mirre. Die speserye mirre. Mirre is 'n natuurlike gom hars, dit word tipies gebruik in die Midde-Ooste, histories, as 'n geurige salf en maak 'n lekker olie met 'n baie geurige reuk. Maar in die tyd van Christus, is dit geassosieer met begrafnisse en dood, want dit was die primêre balsem middel vir 'n dooie liggaam, Mirre. So vandag word Smírna Izmir genoem en, in die nasie van Turkye is dit 'n vooruitstrewende stad. Maar in Jesus se dag was dit net nog 'n Romeinse stad in die provinsie vol heidense tempels, veral 'n tempel vir die keiser Tiberíus, wat hierdie dorp die hart van keiseraanbidding in Klein-Asië gemaak het, en as sodanig het dit 'n plek van vroeë vervolging vir Christene geword.

Soedoende het die Romeinse wet enige ander godsdiens behalwe keiseraanbidding verbied. Hulle het net een uitsondering gemaak vir die Joodse godsdiens, want Jode was bekend daarvoor om hardkoppig te wees en nie maklik beheerbaar of gedwing kon word om enigiets te doen wat teen hulle sin was nie. En dus, eerder as om te alle tye Joodse rebellie te aanvaar het hulle net 'n uitsondering aan die Jode gegee. Die Jode kon hul unieke vorm van aanbidding behou, maar almal anders moes die keiser aanbid. Nou, vir 'n tyd in die eerste eeu, het die Romeine die Christendom as net 'n uitvloeisel van Judaïsme beskou. Die Christendom het dus dieselfde beskerming geniet, ten minste vir 'n tyd. Maar teen die einde van die eerste eeu het die kerk oorwegend heidens geword. En gevolglik het die Romeine begin om die kerk te sien as verskillend van die Joodse godsdiens en het dus 'n bedreiging vir die Romeinse Ryk geword. Verder het jy die Jode waargeneem wat Christene verwerp en vervolg het. So het hulle verbond met die Romeine teen Christenskap en vervolging 'n normale tendens in die kerk geword.

Smírna, blyk dit, was voor op die ranglys van hierdie skuif na vervolging. 'n Oorgang vanaf verdraagsaamheid van die Christendom na vervolging van gelowiges. En onder die wat in Smírna gemartel is, mag julle die naam van

hierdie man ken. Hy was een van die vroeë kerkvaders, [Polycarp](#). Polycarp is in Smírna gemartel. As ons dus na die brief kyk, sien ons Smírna se geskiedenis met vervolging wat hier in Jesus se woorde aan die kerk weerspieël word. En hy begin die aanvang van die brief met die beskrywing van Homself. Hy sê Hy is die eerste, die laaste, die een wat dood wat was en tot lewe gekom het. Dit was 'n gepaste beskrywing van Homself aan hierdie spesifieke kerk.

Onthou, ek het gesê dat Jesus in elk van die briewe 'n element van Sy beskrywing uit hoofstuk 1 neem en dit aan elkeen van die sewe kerke toeken en die een wat Hy vir elke kerk voorhou, is van toepassing vir presies wat in daardie kerk aangaan. En hier sien jy die verband natuurlik. Jy het 'n kerk wat bestem is vir vervolging in martelaarskap. Dit maak dus sin dat Jesus vir hulle sal wys dat die dood nie die einde van jou sal wees nie. Dit wil sê, Jesus het ook gesterf. Hy weet dus hoe dit voel om in die dood te loop om liggaamlike dood in die gesig te staar. Maar hy sê: Ek het ook weer opgestaan. Ek weet dus dat die dood nie mag het oor jou nie. Dit het nie mag oor My gehad nie. En soos vir My, sal dit ook nie mag oor jou hê nie, dit wil sê, die dood is nie die einde van jou nie. En so sê Hy net diegene wat in Hom glo sal dieselfde transformasie verkry wat Hy het. Net soos Hy die dood gehoorsaam in die gesig gestaar het, het Hy nie daarteen gestry het nie, so sal Christene weet dat die dood nie in die pad van ons gehoorsaamheid moet wees nie.

En dan erken Jesus dat die kerk ly. Hy sê: Ek weet jy het verdrinking, ek weet jy het armoede. Die verdrinking waardeur hulle hier ly, is waarskynlik as gevolg van Joodse vervolging op hierdie tydstip in die geskiedenis toe hierdie brief geskryf is. Daar was beslis Romeinse vervolging, en dit was besig om grootliks te gebeur. Maar histories, tot op daardie stadium aan die einde van die eerste eeu, was dit hoofsaaklik die Jode wat lyding na die kerk gebring het, en die armoede daar, sê hy hier, is waarskynlik grootliks te danke aan daardie vervolging. Die meeste hande arbeids bedrywe in Rome is streng beheer deur magtige vakbonde, en die manier waarop dit sou werk is 'n lidmaatskap van 'n vakbond. Dit was 'n vereiste as jy in jou ambag in 'n gegewe streek of, gegewe stad wou gebruik. Die vakbonde wat onder Romeinse gesag in Rome gevorm is, sou beskermings gode hê, heidense gode wat hulle as deel van hul handelsdryf aanbid het. En as jy in daardie vakbond was en deel van daardie handel was, was daar van jou verwag om betrokke te raak by rituele godsdienstige offerandes vir daardie god, en om die vleisofferande van daardie afgod te eet, sowel as om te dien wat hulle rituele ook al vereis het. En as jy 'n Christen was wat in daardie ambag was en jy het geweier om aan daardie heidense aanbidding deel te neem, dan sou jy gewoonlik uit die vakbond gesit word. En as jy nie in die vakbond was nie, kon jy nie werk nie. En as jy nie kan werk nie, is dit 'n resep vir armoede.

Armoede in die vroeë kerk was dus algemeen as gevolg hiervan, en Christus, wat hulle probleme erken, blameer dit op die Jode, wat, sê Hy, nie werklik Jode is nie, maar eerder instrumente van die duiwel was. 'n Sinagoge van Satan,

noem hy hulle. Sy woorde gee ons 'n duidelike aanduiding van hoe hy diegene beskou wat van Joodse agtergrond is en hom nog nie as Messias erken het nie. Dit wil sê, hulle is Joods van geboorte. Maar Jesus sê hulle is slegs in naam Jode. In Romeine 2:28 sê Paulus:

Romeine 2:28 Want nie hý is 'n Jood wat dit in die openbaar is nie, en nie dít is besnydenis wat dit in die openbaar in die vlees is nie;

Romeine 2:29 Maar hy is 'n Jood wat dit in die verborgene is, en besnydenis is díe van die hart, in die gees, nie na die letter nie. Sy lof is nie uit mense nie, maar uit God.

So met ander woorde, hulle is dalk uit Abraham, Isak en Jakob gebore. Hulle het dalk Joodse wortels, maar soos Jesus vir die Fariseërs gesê het, hulle kan Abraham hulle vader noem, maar hulle doen nie die daade van Abraham nie, dit wil sê, Abraham het geglo in die belofte van 'n komende messias, 'n sigbare gesig, en hier het hierdie Jode van Jesus se dag nie eers daarin geglo toe die Messias persoonlik voor hulle gestaan het nie. Hulle het nie die daade van Abraham in daardie opsig gedoen nie. So sê die Here, Ek ken hierdie mense vir wie hulle werklik is. Dit wil sê, hulle mag fisies Joods wees, maar hulle is nie geestelik myne nie. En vriende, soos ons vroeër gesê het, daar is net twee soorte mense in die wêreld, jy is óf van God deur geloof in Christus óf jy is van jou vader, die duivel. Jy is of Christen of jy is nie. Daar is geen tussenin nie, en daar is geen derde keuse nie. En so sê hierdie Jode, wat hulleself die volk van God deur geboorte noem, Hy sê: Jy is 'n sinagoge van Satan. Elke ongelowige is van hulle vader, die duivel tot op so 'n dag dat hulle wedergebore is in die familie van God. As jy dit nie geweet het nie, terloops, die Bybel sê dat Kinders van God 'n term vir die gelowige is, nie vir die mensdom nie. Dit is 'n soort mode om te sê ons is almal Kinders van God, maar dit is 'n onbybelse stelling. Ons is almal kinders van Adam. Ons is almal kinders van die duivel totdat ons wedergebore is. En dan word ons deur geloof deel van die familie van God. Dus, soos Johannes sê, in eerste Johannes 2:22:

1 Johannes 2:22 Wie is die leuenaar, behalwe hy wat ontken dat Jesus die Christus is? Dit is die Antichris wat die Vader en die Seun verloën.

1 Johannes 2:23 Elkeen wat die Seun loën, het ook nie die Vader nie.

Dit kom alles neer op jou geloof in Jesus. Jesus sê dus hy ken die opregte hart van diegene wat vervolgd word. En ek dink dit was bedoel as 'n aanmoediging op 'n manier, want soos die kerk dalk deur Jode vervolgd was, as hulle geweet het wat hulle Bybel sê, is ek seker hulle sou verstaan het hoe Hy die volk van God beskou het, hoe Hy Israel in die algemeen gesien het, en hulle kon bevraagteken het waarom God se eie volk, dit is die nasie Israel, diegene kon vervolgd wat na Messias gekom het. Hy sê dit is omdat hulle Hom nie werklik ken nie. So Hy sê,

Ek weet dat jy vervolgt word en Ek weet dat jy armoede beleef. Het jy egter opgelet wat Hy nie gesê het nie? Hy het nie gesê, ek gaan dit van jou wegvat nie. Is dit nie interessant nie? Hy sê eintlik op 'n stadium dat hulle ryk is, en ontken hulle armoede. Maar dan weer, hoe kan dit waar wees? Hy sê dat hulle lyding in die verdrukking nie iets is wat Hy gaan verwyder nie, want hulle verdien dit. As gevolg van Sy goedkeuring, is daar 'n skat in die hemel. En in daardie sin, sê Hy, is hulle eintlik ryk. Hulle mag dalk arm op aarde wees, hulle verduur dalk beproewinge, dit mag dalk sleg eindig in terme van martelaarskap, maar as hulle dit in 'n goeie getuienis verander, as hulle dit in werking stel ter wille van Christus se glorie, dan sê Hy hulle sal beloon word. En dit is nie net gebaseer op wat Hy hier sê nie, maar ook op die Skrifte oor die algemeen.

En wanneer die Bybel praat oor die beloning vir die gelowige in die vorm van rykdom, soos Hy dit hier stel, gaan dit nie oor iets wat jy op aarde besit nie, want die beloning wat aan die gelowige belowe is, kom nie voor in hierdie lewe nie. Dit word aan ons gegee nadat ons opgestaan het, en dit is terloops baie beter as om dit hier te ontvang. As ons dit nou ontvang, is dit van korte duur en is dit 'n skraps beloning. Wat jy egter aan die ander kant van jou opstanding ontvang, is ewig en gewigtig, sê Paulus. So wat Christus hierdie kerk aan herinner, is, Hy herinner hulle om oë vir ewigheid te hê. Dit wil sê, sien jou lewe en die omstandighede waaronder jy dit nou ervaar, vanuit 'n ewige perspektief. Wat is die ewige perspektief? Wel, moenie vasgevang word in wat jy hier het of wat jy hier verloor nie. Dit is tydelike fisiese dinge, troos dinge insluitend, jou eie lewe. Diegene wat hul lewens wil red, sal dit verloor. Dit is, jy kan dit nie alles kry nie. En as jy vasgevang is in wat jy hier kan kry om 'n paar onaangename ervaring hier te vermy, dan offer jy iets op. En aan die ander kant, as jy hierdie dinge verdra, as dit jou tot 'n getuie lei, as jy toelaat dat God dit gebruik as 'n bediening soos Hy wil, dan verdien jy 'n skat in die hemel. [Matthéüs 5:11](#) berig Jesus se woorde op hierdie manier,

[Matthéüs 5:11](#) Salig is julle wanneer die mense julle beledig en vervolgt en valslik allerhande kwaad teen julle spreek om My ontwil.

[Matthéüs 5:12](#) Verbly en verheug julle omdat julle loon groot is in die hemele; want so het hulle die profete vervolgt wat voor julle gewees het.

Let op in vers 10, ([Matthéüs 5:10](#) Salig is die wat vervolgt word terwille van die geregtigheid, want aan hulle behoort die koninkryk van die hemele.)

Jesus vertel die kerk hoe om die meeste van die huidige omstandighede te maak. Met ander woorde, as jy hierdie vervolging en armoede in 'n beloning wil verander, hier is wat jy moet doen, Smírna. Hy sê moenie die situasie vrees nie, dit wil sê, selfs al staar hulle die dood in die gesig vir hul geloof, moenie dat vrees posvat nie. Om die dood te vrees is 'n belemmering om Christus te behaag. Om die dood te vrees, ek sê nie jy moet dit omhels nie, maar om 'n

onnatuurlike, oorheersende doodsangs as 'n Christen te hê, staan in die pad van gehoorsaamheid en uiteindelik is daar 'n beloning. Vrees vir die dood veroorsaak dat jy slegte keuses maak, selfsugtige keuses, keuses wat die teenoorgestelde van geloof is. Ek hou altyd daarvan om te grap oor die feit van hoeveel ons in geld en tyd insit en probeer lyk asof ons nie gaan sterf nie. Wie flous jy? Daardie vrees is uiteindelik nutteloos, aangesien ons natuurlik weet dat die dood kom en dit is nie 'n slegte ding nie. Besef jy as iemand sterf, kom ons sê, gouer as wat jy verwag het, staan hulle in die ry vir die koninkryk. Ek verseker jou, as jy kon sien wat hulle nou sien, ruil jy plekke in 'n hartklop. Ek weet ons dink nie so aan die dood nie, en ek probeer nie ligtelik daarvoor wees nie. Dit is beslis 'n pynlike ervaring. Ek gee nie om wanneer dit gebeur nie. Maar wat ek sê is dit, 'n Christelike begrip van die dood behoort jou gesindheid te verander wat daartoe lei. Beteken nie dat jy dit moet omhels nie, maar dit beteken beslis dat jy dit nie so moet vrees dat dit 'n belemmering sal word om te doen wat Christus van jou vra nie.

So in hierdie geval, Smírna, kon die kerk nie toelaat dat vrees hulle reaksie op hul omstandighede oorheers nie. Maar in plek daarvan, sê Hy, gaan met vertroue in jou lyding in. Ek vind dit so fassinerend en so in stryd met moderne prediking. Al wat hy hier sê laat jou met 'n verwagting dat Hy sal sê, Ek sal dit stop, Ek sal dit oplos, Ek sal nie toelaat dat dit gebeur nie. Dit is verreweg nie vir my dat enigiets onaangenaam met 'n Christen gebeur nie. Martelaarskap is 'n hoë eer in die kerk, en dit bring 'n groot beloning. Nou is martelaarskap nie iets wat jy soek nie. Dit is iets wat na jou toe kom. Maar die punt is dat dit 'n valse lering is om te dink dat God se primêre besorgdheid vir die gelowige hier op aarde in jou geluk lê. Nee, dit is in jou heiligheid. En dikwels is dit presies wat die grootste heiligheid bring, beproewing, verdrukking, lyding, ontbering, dinge wat jou tot die einde van jou lewe bring. En in daardie oomblik ontdek jy wie jy in Christus is. Hulle gaan dus verdrukking verduur. Hulle gaan armoede verduur. Maar die Here gaan nie hierdie dinge verwyder nie. In plaas daarvan, sê Hy vir hulle, verduur hulle met jou getuienis ongeskonde. Jesus se doelwit vir die kerk was nie om hulle aardse troos of om hulle lewe te verleng nie. Sy doelwit was dat hulle 'n goeie getuienis in die aangesig van daardie dinge sou hê, en as sodanig sou hulle hul ewige beloning verhoog. Dit was Sy doelwit. En Hy waarsku hulle vooraf van wat gaan gebeur. Hy sê, die tronk wag vir jou en dan, na 'n kort rukkie, gaan die dood kom.

Nou was Romeinse tronke in daardie dag nie 'n plek van opsluiting nie. Dit is 'n relatief moderne idee. Eintlik het die Romeine geen aansporing gehad om gevangenes vir lang tye te huisves nie. Per slot van rekening, hoekom sal jy gratis kos en klere aan misdadigers wil gee? Boonop het dit nie vir die Romeine

sin gemaak nie. Hulle sou dus vinnige verhore voer, en gewoonlik sou die straf onmiddellik daarna volg. Nou, as dit 'n mindere vonnis of 'n mindere misdaad was, dan sou jy beboet word, of gegésel word of een of ander marteling, en dan het hulle jou laat gaan. En as dit 'n ernstige misdaad was, het hulle jou net vermoor.

En dit was die einde daarvan en hulle het met niks tussenin gemors nie. Ek pleit nie hiervoor nie, terloops, ek sê net dit was die Romeinse manier van dink en daarom die sperdatum van 10 dae wat Jesus vir hulle hier gee, hierdie idee dat hulle net 'n kort rukkie in die tronk sal wees. Dit is baie in ooreenstemming met die Romeinse regstelsel. Dit was dalk die tyd wat nodig was vir 'n uitspraak om gelewer te word vir vonnis om voltrek te word, miskien die tyd wat dit geneem het vir hulle om na een of ander amfiteater vervoer te word om aan die leeus gevoer te word. Dit gaan oor wat die tyd sou gewees het. Maar die feit dat dit 10 is, die getal 10 het 'n simboliese betekenis in die Skrif, en Jesus gebruik die getal 10 hier, dink ek om iets te laat deurskemer, om te dui op die geleentheid vir getuienis, want die getal 10 is die getal in die Bybel vir getuienis.

En so dui Hy aan deur daardie getal, jy gaan 'n tyd van getuienis hê, 10 dae. En in daardie tyd van getuienis, maak die meeste daarvan. Kan jy iets vir 10 dae verduur om 'n ewigheid van beloning te hê? Dit is nie 'n slegte transaksie nie. Die komende vervolging gaan tot die dood lei, maar Jesus sê vir hulle, maak die meeste daarvan. Wees geseënd as gevolg daarvan. Jesus het dit self in Matthéüs 5:10 belowe toe Hy gesê het:

[Matthéüs 5:10 Salig is die wat vervolgd word terwille van die geregtigheid, want aan hulle behoort die Koningkryk van die hemele.](#)

Dus, die sleutel wat Jesus vir hierdie gelowiges in Smírna gee, is om jou beproewing getrou te trotseer. Nou hier is waar ons 'n oomblik van begrip kry, dit was dalk nie iets wat jy in die verlede gehoor het nie. Soms hoor ons hierdie 'wees getrou' opmerking, en ons dink daaraan in die eenvoudigste terme. Geloof, dit wil sê, wees iemand wat geloof in Jesus het, in teenstelling met miskien iemand wat nie geloof in Jesus het nie. En ons skuif dit in 'n ligtelike konteks voordat ons eers daaraan dink. Maar verlossing is nie hier die kwessie nie. Geloof in hierdie konteks verwys nie na of jy gered is of nie. Hierdie gelowiges is gered. Dis hoekom hy met hulle praat oor om getrou wees, nie waar nie? Niks kan hul ewige lot verander nie. Paulus het in Romeine 8 gesê. Soos ek seker is jy ken vers 38, het hy gesê:

[Romeine 8:38 Want ek is versekerd dat geen dood of lewe of engele of owerhede of magte of teenwoordige of toekomstige dinge](#)

Romeine 8:39 of hoogte of diepte of enige ander skepsel ons sal kan skei van die liefde van God wat daar in Christus Jesus, onse Here, is nie

Daar is niks nie. Jy gee vir my iets wat jy dink ons kan skei van die liefde van Christus, en ek sal na daardie lys gaan en die ding vind wat sê dit kan nie wees nie. Enigiets wat in jou lewe kan gebeur, sê hy, kan jou nie van Christus afsny nie. Enigiets wat in die dood kan gebeur, die dood kan niks aanraak wat kan gebeur as gevolg van 'n engel of 'n demoon of as gevolg van een of ander krag nie, hulle is almal op die lys. Nie een van daardie dinge kan jou skei van die liefde van Christus nie, niks in jou lewe, niks in jou dood, wat dit alles bedek. En so die punt is, daar is niks hier wat hulle verhouding met Christus gaan onderbreek nie. Dit is glad nie op die radar nie. Wat dit beteken om in hierdie konteks getrou te wees, is jou lewensstyl, jou gedrag en om vas te hou aan jou getuienis, want kyk, ons is almal mense.

As ek genoeg druk op jou plaas en jou gedagtes is nie gefokus op wat die Skrif sê nie, oor jou ewige beloning, oor wat in gevaar is, oor waarvoor jy sterf nie; as dit nie op die top van jou lys is nie, dan kan ek jou kry om enigiets te sê. Ek kan jou kry om Christus te verloën, ek kan jou kry om jou trou aan een of ander heidense god te beloop as dit jou uit ontsaglike marteling kry, as dit keer dat jou kinders voor jou geskiet word. Ek bedoel, dit is nie iets wat moeilik is om te verstaan nie. Nie een van daardie dinge beteken dat jy van Christus geskei is nie. Kyk, as jou verbintenis met Christus so flou was, God help ons almal.

Wat jy ervaar het om tot geloof te kom, is om wedergebore te word. Jou gees het verander. Jy kan nie daarna teruggaan nie. Net soos 'n skoenlapper nie kan teruggaan in 'n kokon nie. Goed, jy het 'n nuwe skepsel geword. Daar is geen terugkeer nie. Die kwessie is nou hoe leef jy in daardie nuutheid van die lewe. Johannes, deur Jesus se woorde hier sê in konteks. Ek wil hê jy moet getrou bly. Ek wil hê jy moet oorweeg hoe dit jou ewige beloning raak. Ek wil nie hê jy moet aan kort termyn dink nie. Ek dink dis hoekom hy gesê het hulle het 10 dae. As hulle nie geweet het hoe lank dit kan duur nie, sal dit dalk moeiliker wees om in hul getrouheid vas te staan. Dit is ontwerp om hulle te help om 10 dae teenoor die ewigheid te verstaan. Jy doen die wiskunde. As hulle die regte keuses gemaak het, sou hulle 'n ewige beloning ontvang. En hy sê daardie beloning sou die kroon van die lewe wees. Nou wonder ons natuurlik wat die kroon van die lewe is. As jy in die versoeking kom om tot die gevolgtrekking te kom dat die kroon van die lewe verlossing self beteken, wel, die enigste rede waarom jy selfs daardie aanname maak, is as gevolg van die woord 'lewe' daar, kan jy dink, wel, dit is die ewige lewe. Maar as jy daardie aanname maak, volg jy eerstens nie die interpretasie reëls wat ons op die heel eerste aand van ons

studie bespreek het nie. En tweedens, as gevolg van daardie slegte interpretasie, vind jy jousef in 'n onbybelse hoek wat nie deur die Skrif in die algemeen ondersteun kan word nie.

Eerstens, die reëls van interpretasie. Die kroon hier is natuurlik 'n simbool. Dit is 'n simbool en om die simbool te verstaan, moet ons gaan na hoe daardie simbool in die Bybel gebruik word. Onthou dit was die reël. Jy gaan kyk daarna in sy konteks. As dit nie in die konteks gedefinieër is nie, gaan jy uit die konteks na die res van die boek. As dit nie elders in die boek gedefinieër word nie, gaan jy terug in die Bybel totdat jy ander gevalle van daardie selfde simbool kry. En ek gaan nie nou ter wille van tyd saam met jou hier deur daardie proses gaan nie. Maar ek kan jou verseker dat as jy dit doen, wat jy vind is dat daar talle meldings van krone in die Nuwe Testament is. En in elke enkele geval, die vermelding van die woord krone, Stefanos in Grieks, is altyd met verwysing na 'n toekenning of 'n beloning wat jy ontvang omdat jy dit verdien.

Goed, 'n kroon is iets wat jy van God kry vir goeie prestasie elke keer as dit genoem word. En die gebruik van die kroonsimbool dan, in hierdie geval, beteken dat dit geassosieër word met iets wat uit goeie werke kom wat dit heeltemal uit 'n bekerings konteks haal omdat ons almal weet of behoort te weet dat die Bybel van die begin af konsekwent is, tot die einde toe dat redding nie uit werke is nie, maar deur geloof alleen. So met die wete dat Hy nie vir hulle kan sê, om jou gedrag lynreg te hou sodat jy jou redding kan behou nie, is dit 'n onbybelse ingesteldheid. Kom ek gee vir jou nog 'n vers uit Paulus se skrywe. 2 Timótheüs Paulus praat oor dieselfde ding. Dit is een van daardie voorbeelde waarna ek verwys van vorige gebruike van die woord 'kroon' in 2 Timótheüs 4:7 sê hy:

[2 Timótheüs 4:7 Ek het die goeie stryd gestry.](#) (Praat oor hom wat aan die einde van sy eie lewe van diens kom, sê hy,) [Ek het die geloof behou](#) Ek het die wedren voltooi;

Nou daar gaan jy. Daar is weer dieselfde woord in dieselfde sin. Ek het geloof behou, bedoelende, ek het my gedrag op die regte plek gehou. Ek het met die werk aangehou. Ek het gedoen wat Hy my gevra het om te doen, die geloof is behoue. Dan sê hy dit:

[2 Timótheüs 4:7 Ek het die goeie stryd gestry; ek het die wedloop voleindig; ek het die geloof behou.](#)

En in die toekoms is vir my weggelê die kroon van die geregtigheid wat die Here, die regverdige Regter, my op dié dag sal toeken; (en nie net vir my nie), maar ook aan almal wat Sy verskyning liefgehad het”.

Hy verwys na 'n kroon, 'n beloning vir getroue diens, nadat hy die wedren tot die einde voltooi het. Die konsekwente betekenis van hierdie simbool is dus een van beloning vir diens wat ons verhinder om te sê dit gaan oor redding. Daarom sê Jesus vir hulle: "Bly 10 dae hierby en julle het 'n beloning wat kom." Verder weet ons dat die Bybel sê dat redding nooit verdien kan word nie. So wanneer jy dan sê dat dit nie redding is nie, moet dit belonings wees vir werk, en dit kom as 'n funksie van diens. Die volgende ding wat jy kan vra is, "Wel, wat help 'n kroon?" Ek bedoel, dit is mooi. Ek hou daarvan. Ek sal dit seker dra wanneer ek kan, wanneer ek 'n spesiale geleentheid het maar dit motiveer my nie regtig so baie nie.

Wel, kroon is simboliese voorstellings van jou ewige beloning, nie die inhoud daarvan nie. Dink so daaraan. As jy jou jas iewers gaan inhandig, gee hulle vir jou 'n strokie. Reg? Daardie strokie is nie jou jas nie, maar dit is die bewys om jou jas te kry. En jou beloning in die hemel, volgens die Skrif, is nie 'n kroon nie, dit sal 'n erfenis in die land op aarde wees wanneer jy saam met Christus terugkeer en dit sal 'n rol in die regering wees. Maar daardie dinge is aanvanklik nie joune nie, want jy is eers hier op aarde. Om nou te sterf, is om afwesig te wees in die liggaam en teenwoordig te wees by die Here in die Hemel. Jy is daar bo. Jy is vir 'n rukkie nie hier onder nie. Terwyl jy daar bo is, hoe lyk jou beloning daar bo? 'n Kroon. Dit is 'n teken. Dit is verteenwoordigend van wat jy sal hê wanneer jy terugkeer. En, jy weet, ons hoor van mense wat hul kroon voor die troon van God gooi as 'n manier om Hom en wat Hy ons gegee het, te erken. Maar dit is steeds joune totdat jy afkom. Ek wonder of hulle soos 'n jas strokie by 'n lessenaar by die koninkryk ingang sal wees, en jy moet inkom en jou kroon inruil en jou regte beloning kry, reg? Daar is verskillende kroon wat in die Nuwe Testament genoem word. Kroon van die lewe is een van hulle, en die kroon van die lewe is die simboliese beloning vir enigeen wat vervolging of martelaarskap getrou ly. Hoe weet ek dit? Wel, Jakobus bevestig dit vir ons. In [Jakobus 1:12](#) sê hy:

[Jakobus 1:12](#) Salig is die man wat versoeking verdra, want as hy die toets deurstaan het, sal hy die kroon van die lewe ontvang wat die Here beloof het aan die wat Hom liefhet.

Goed, Paulus sê vir ons dat ons prestasie en diens aan Christus bepaal watter kroon ons ontvang. Een laaste hoofaanhaling hieroor sê hy in [1 Korinthiërs 9:24](#):

1 Korinthiërs 9:24 Weet julle nie dat die wat op die baan hardloop, wel almal hardloop, maar dat een die prys ontvang nie? Hardloop só dat julle dit sekerlik kan behaal.

1 Korinthiërs 9:25 En elkeen wat aan 'n wedstryd deelneem, onthou hom in alles-hulle nogal om 'n verwelklike krans te ontvang, maar ons 'n onverwelklike.

Ek hou van daardie voorstelling oor net een persoon wat wen. Dit beteken nie dat net een van ons die kroon sal wen of dat ek met jou meeding nie. Weet jy waarmee jy meeding? Jouself. Jouself, dit is jou vleeslike begeertes, want wat hierdie wêreld bied, kompeteer met jou geestelike waardering van wat Christus wil hê, en hulle sal altyd die teenoorgestelde wees. Altyd. So jy hardloop 'n wedloop. Hardloop dit goed tot die einde toe, maar hardloop op so 'n manier sodat jy dalk kan wen. Goed, so daar is vir Smírna gesê dit is wat hulle in die gesig sou staar.

Ten slotte eindig die brief met 'n belofte dat diegene wat sal oorwin nie deur die tweede dood geraak sal word nie. Onthou, ons het gesê dat elke brief eindig met 'n versekering of 'n aanmoediging aan die gelowiges in daardie kerk wat vir hulle sê dat dit nie saak maak wat in daardie kerk aangaan nie, dit maak nie saak wat ander gesê het nie en dit maak nie saak watter toekoms daardie kerk mag hê nie, nietemin, sê hy, sal jy altyd by Christus wees. Ek hou van hierdie voetnota, veral die geval van 'n kerk soos Smírna. Kom ons sê daar is iemand in daardie kerk. Dit kom binne die 10 dae van vervolging en hulle kan dit net nie verdra nie. En hulle het teruggetrek of hulle het hul liefde aan Caesar belowe of wat hulle ook al moet doen. Jesus sê jy het oorwin en jy sal saam met my in die paradys wees of in hierdie geval, soos Hy sê dat hulle hierdie geleentheid tot verlossing sal hê. Dit gaan nie van hul gedrag afhang nie. Goed, so sê Hy, hulle sal oorwinnaars wees, eerstens sê

1 Johannes 5:4 Want alles wat uit God gebore is, oorwin die wêreld; en dit is die oorwinning wat die wêreld oorwin het, *naamlik* ons geloof.

1 Johannes 5:5 Wie anders is dit wat die wêreld oorwin as hy wat glo dat Jesus die Seun van God is ?

Diegene wat gered is, sal nie benadeel word nie. Kom ons voltooi hierdie brief met die profetiese inhoud wat ons nodig het om te verstaan hoe om dit nou in te vul vir die Kerk van Smírna. Wat is die profetiese waarde van die brief? Wel, ons weet dat Smírna die kerk van vervolging of dood is. En ons weet dit weerspieël die geskiedenis van die kerk na die eerste eeu. Na die eerste eeu het die kerk 'n

tydperk van vervolging onder Romeinse opposisie betree. Daardie sistematiese vervolging van die kerk het vir ongeveer 200 jaar gegroei en afgeneem. En dit was die normale ervaring van die kerk in die tweede tydperk van sy bestaan. Dit begin min of meer met keiser Domitianus, omstreeks 96 nC, of ek rond af tot by 100, en hou aan tot die vierde eeu. Interessant genoeg in daardie 200 jaar was daar 10 Romeinse Caesars wat betrokke was by vervolging teen die kerk.

So profeties wil dit voorkom asof die 10 dae van wag ook 'n illusie vir die 10 periodes van Romeinse vervolging kan wees. En dan weerspieël die geskiedenis van die kerk na die Apostoliese Era net alles wat ons in hierdie brief geleer het. En daarom maak dit volkome sin om hierdie brief as 'n voortsetting van hierdie patroon te sien. So wat is die datums? Wel, vir Smírna, ons gaan begin met nog een wat opgehou is. Dit is altyd die reël. So ons het 100 begin en ons gaan na die volgende bepalende oomblik. Wat sou ek as my volgende bepalende oomblik kies? Waar sou Smírna eindig as 'n tydperk in die kerkgeskiedenis? Wel, dit maak net sin dat jy na die volgende brief sal kyk en sien wat waar is oor daardie volgende tydperk en sien wat verander het en dan in die geskiedenis kyk om te sien waar daardie verandering plaasgevind het. Ek sal jou aan die begin vertel wat dit is sodat ek hierdie skyfie op die skerm kan plaas en aanbeweeg. 313 is 'n datum wat sommige van julle dalk ken. Kom ons gaan vind uit waar dit dateer in [Openbaring. Hoofstuk 2, vers 12:](#)

[Openbaring 2:12 EN skryf aan die engel van die gemeente van Pérgamus: Dít sê Hy wat die skerp tweesnydende swaard het:](#)

[Openbaring 2:13 Ek ken jou werke en die plek waar jy woon, waar die troon van die Satan is. En jy hou vas aan my Naam en het die geloof in My nie verloën nie, selfs in die dae waarin Antipas my getroue getuie was, wat gedood is by julle waar die Satan woon.](#)

[Openbaring 2:14 Maar Ek het enkele dinge teen jou: dat jy daar mense het wat vashou aan die leer van Bíleam wat Balak geleer het om 'n struikelblok voor die kinders van Israel te werp, naamlik om afgodsoffers te eet en te hoereer.](#)

[Openbaring 2:15 So het jy ook mense wat vashou aan die leer van die Nikolaiëte, wat Ek haat.](#)

[Openbaring 2:16 Bekeer jou; anders kom Ek gou na jou toe en sal teen hulle oorlog voer met die swaard van my mond.](#)

[Openbaring 2:17 Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê. Aan hom wat oorwin, sal Ek gee om te eet van die verborge manna, en Ek](#)

sal hom gee 'n wit keursteen, en op die steen 'n nuwe naam geskrywe wat niemand ken nie, behalwe hy wat dit ontvang.

En Pergos beteken 'n toring of 'n kasteel en soos 'n kragtige vesting van een of ander aard. En Gamos beteken huwelik, en seksuele verhouding. Die twee woorde saam kon dus rofweg vertaal word, getroud met 'n magtige instelling of vesting. Interessant. Daarom was Pérgamus 'n magtige stad in sy dag. Dit was al vir baie eeue, en dit was die setel van gesag vir die Romeinse provinsie. Die goewerneur van Asië het in hierdie stad gewoon, en as goewerneur het hy iets gehad wat volgens die Romeinse reg die reg van die swaard genoem word, en dit hoofsaaklik van die gesag om te besluit wanneer om doodstraf teen 'n misdadiger toe te pas. So kon hy op 'n manier besluit wie leef en sterf in kriminele sake. Hulle noem dit die reg van die swaard. Die stad was 'n vooraanstaande bron, sentrum van artistieke en intellektuele krag in die streek. Dit het 'n biblioteek gehad wat die een in Alexandrië geëwenaar het. Dit was deurtrek van Hellenistiese of Griekse kultuur. Dit het baie heidense tempels ingesluit, asook baie monumente en kultusse vir verskeie heidense gode. Die stad het 'n altaar vir die god, Zeus, gehad, en Zeus is die vader van Dionysus. En hulle het ook 'n Augustaanse tempel gehad wat bekend was daarvoor dat dit die middelpunt was vir daardie kultus se aanbidding. Hulle het 'n skool vir medisyne gehad. Daardie skool van medisyne is in die vierde eeu vC gestig, en dit was bekend as 'n plek van genesing. Hulle het dus nie net dokters opgelei nie, mense het daarheen gekom om genees te word.

Die beeldspraak wat Christus gebruik om Homself aan hierdie kerk te beskryf, begin hierby vers 12. Hy is die een met die tweesnydende swaard. Nou, tweesnydende swaarde is 'n frase van daardie dag wat 'n baie spesifieke betekenis gehad het. Dit was 'n swaard wat feitlik uitsluitlik gebruik is om misdadigers tereg te stel, soos in die regterkant van die swaard.

Sodanig het dit 'n verteenwoordiging van die regeringstelsels geword. Jy weet, die regering en sy vermoë om mense dood te maak was 'n groot deel van die Romeinse samelewing. En om 'n tweesnydende swaard te hê, was 'n manier om te sê ek het die mag van die regering om jou lewe te neem. Paulus sê in [Romeine 13:14](#)

[Romeine 13:14](#) Maar beklee julle met die Here Jesus Christus, en maak geen voorsorg vir die vlees om sy begeerlikhede te bevredig nie.

Dit verwys na die mag van die regering om lewens te neem. So wanneer Jesus Homself aan hierdie kerk beskryf, op hierdie manier, die een met 'n

tweesnydende swaard wat by Sy mond uitkom. Dit is 'n manier om te sê ek is die een wat oordeel, ek is die een wat regstel. En die kerk moet dus 'n paar ernstige foute maak, want Jesus dreig basies om geregtigheid aan hulle te bring. Maar eers, voordat Hy daarby ingaan, erken Hy dat jy ook 'n paar goeie dinge gedoen het. In [Openbaring 2:13](#), sê Hy:

“Ek weet waar jy woon, waar Satan se troon is.”

Dit is 'n skrikwekkende idee, is dit nie? Die stad is oorheers, soos ons gesê het, deur heidense aanbidding. Dit was dus in 'n baie bose omgewing, in daardie opsig, maar veral, omdat die stad die tuiste was van 'n sataniese kultus, 'n slang afgod en daardie slang afgod aanbid het, soos 'n voorstelling van Satan in die Bybel, miskien is dit wat Jesus na verwys het. So geestelik gesproke, werk hulle in 'n baie donker, baie uitdagende plek. En tog, ten spyte daarvan, sê Hy hulle staan vas. Hulle staan vas in die aangesig van vervolging. En dan haal Hy hierdie voorbeeld aan van 'n man met die naam Antipas, sy getuie. Daardie naam beteken teen almal. En dit kan beteken dat dit 'n ou is wat 'n getuie was teen die heiden oor godsaligheid van die stad, teen Satan se aanbidding. En as gevolg daarvan is hy in daardie stad gemartel. Ten spyte van sy martelaarskap, lyk dit dus of die kerk bereid was om vas te staan in hul belydenis. Dis alles baie goed. Maar dis waar die goeie nuus vir hierdie kerk eindig.

Nou gaan Hy voort met Sy klagtes teen hom in [Openbaring 2:14](#) en Hy sê sommige in daardie kerk het vasgehou aan die leer van Bileam, en hy noem eintlik Bileam se geskiedenis hier as die een wat saam met Balak gewerk het voorheen in Númeri. Nou, ek dink nie die persoon is 'n letterlike karakter in Pérgamus nie. Ek dink nie daar was 'n man met daardie naam op daardie dag nie. Dit is nie nodig hier nie. Jesus maak selfs die punt daarvan dat dit 'n Bileam is soos die een van Balak. As jy die verhaal van [Númeri 22](#) onthou, was Bileam 'n profeet van God, 'n ware gelowige as ons dit vandag so sou sê. En tog was hy as 'n gelowige ook 'n profeet van God maar ook 'n korrupte en gierige man. En toe een van Israel se vyande, die koning met die naam van Balak, hierdie gierige winsgeld aangebied het om Israel te vervloek, het die profeet tot daardie ooreenkoms ingestem. En dan, terwyl hy probeer om hierdie plan uit te voer, verhinder die Here Bileam om die vloeke uit te spreek wat hy teen Israel probeer uitspreek het.

Nou in die Nuwe Testament verwys Petrus en Judas albei terug na Bileam en gebruik 'n frase soos Bileam. Hulle gebruik daardie frase om te verwys na enige gelowige wat getrouheid aan God en Sy Woord vir geld verruil. Vir die liefde vir geld. So enigiemand wat die weg na Bileam volg, is iemand wat struikelblokke voor die volk van God plaas, dit wil sê, as gevolg van hul gulsige motiewe, hulle sal beweeg word deur daardie hebsugtige motiewe om verkeerde dinge aan die

volk van God te leer, in 'n poging om die volk van God te manipuleer, om hulleself óf aan daardie mense te bevredig óf op 'n ander manier, daardie mense te oortuig, om hulle te verryk. Hulle word verryk deur hierdie gulsige styl van valse prediking. Die fout van Bileam, sê die Bybel, is dus om geld so lief te hê dat jy jou tot 'n vorm van geestelike prostitusie wend. Dit is die fout van Bileam.

In Pérgamus het hierdie Bileäms, wie hulle ook al was, die kerk geleer, volgens wat Jesus hier sê, om dinge te eet wat aan afgode geoffer is en om seksuele onsedelikheid te pleeg. Jesus sê daardie leringe was struikelblokke voor Sy mense, en dit is regtig maklik om te sien hoe dit sou gebeur. Want wanneer iemand vir jou sê dit is goed om iets te doen wat jy graag wil doen, is jy oor die algemeen bly om dit te hoor. Ek bedoel, dit is gewoonlik nie iets waarteen jy baie sterk sal argumenteer nie. So wanneer 'n leraar in 'n kerk vir jou sou sê dat God dink dit is goed dat jy betrokke is by seksuele onsedelikheid of iets anders doen wat jy nie moet doen nie, hou ons daarvan, veral as ons die persoon respekteer, o, dit lyk of hulle weet waarvan hulle praat, ek dink ons kan dit doen, dit is goed.

Ons hou so baie daarvan, om die waarheid te sê, dat ons tipies ons aandag na daardie persoon sal skuif en weg van enigiemand wat ons anders sou vertel. En die Bybel noem dit strelende ore. Groot analogie. So streling van die ore beteken dat ek jou van buite af gestimuleer het om die gevoel wat jy behoort te kry wanneer jy geestelik aan die binnekant gestimuleer word deur goeie lering te benader, om dit te vervals. En soos baie ander gedagtelose aktiwiteite, jy weet, dit is 'n soort lering, jy vergeet die oomblik, wanneer jy uit stap by die deur. Dis as jy gelukkig is. As jy nie so gelukkig is nie, kan jy dit dalk glo en daarvolgens lewe. So hierdie streel van die ore draai altyd om dieselfde gedrag soos die drie wat hier volg:

Eerstens, 'n herder wat meer omgee vir sy of haar aardse belange as vir jou ewige toekoms. Nommer twee, 'n lering wat hulle gee wat gelowiges aanmoedig om hul begeerlikhede na te volg, wat dit ook al is, seksueel, hebsug of andersins. Doen wat goed voel. God hou daarvan as jy dit doen. En dan, derdens, 'n gemeente wat meer daarin belangstel om hulle vleeslike begeertes te bevredig as om geestelike seën in die ewigheid te ontvang. Jy kry daardie drie kombinasies bymekaar, en jy het 'n valse beweging in die kerk wat soos 'n veldbrand groei. Let op in [Openbaring 2:14](#) die Here sê daar is 'sommige' in die kerk wat vashou aan hierdie patroon van valse lering. Ek hou daarvan, want dit is ietwat bemoedigend. Dit sou suggereer dat nie almal oorgegaan het na hierdie valse lering of in hierdie valse denke nie. Sommige, sê Hy, gaan agter Bileam aan. En Hy voeg by, sommige gaan agter die Nikolaiëte aan.

Onthou nou ons het verlede week bietjie oor hierdie groep gepraat in die brief van Éfese. Dit is 'n groep mense wat geleer het, glo ons, dat die kerk onderskeid tussen lede van die kerk moet begin waarneem, en op die manier wou hulle ordes binne die kerk vestig, ordes van priesters, ordes van ander geestelikes, die skep van hierdie afsonderlike groepe mense wat in hoër agting gehou is, wat gesien word as met spesiale onderskeiding of spesiale gesag, en dit is 'n korrupte, onbybelse siening van die liggaam. Dis waar jy die idee kry dat net sommige mense priesters is. Wanneer die Bybel sê dat alle gelowiges priesters is, het jy nie nog een nodig nie. Dit is daardie soort wegkruip van die Bybel wat uiteindelik gelowiges op 'n plek kry wat God hulle nie wil hê nie. Mettertyd het daardie lering, beide die leer van Bileam en die leer van die Nikolaiëte, die gelowiges van Jesus gedistansieer, gekorrupt, en laat struikel, en hulle laat dink God keur dit goed. En soos die kerk verder en verder van die Skrif af beweeg en in daardie vleeslike praktyke ingaan, gaan Jesus dit uiteindelik, nie ignoreer nie. En so stuur Hy die kerk as 't ware terug.

Hy sê, in vers [Openbaring 2:16](#), die kerk gaan óf tot bekering kom óf Hy gaan met hulle oorlog maak, sê Hy, met die Woord van Sy mond, die Swaard. Dit sou voorstel, gebaseer op waarvoor 'n tweesnydende swaard gebruik word, dat die kerk afgesny word. Hy praat nie van die letterlik doodmaak van individue noodwendig nie. Hy praat met die kerk, baie soos hy met Éfese gedoen het, ek sal jou lampstaander wegneem. Vir hierdie kerk, op soortgelyke wyse, sê Hy, as dit nie reggemaak word nie, het ek 'n swaard en gaan ek net hierdie kerk afsny. Ek gaan dit net op 'n nuwe manier hanteer. En ek dink dit is selfs meer spesifiek as dit gegewe die aard van die probleem is. Die aard van die probleem lê weer in die leierskap, die lering, die invloede, die rigting, nie noodwendig by diegene daarin nie. Trouens, Hy gaan selfs tot die punt om te sê, sommige van julle kon daarin slaag om die waarheid te vind, ten spyte van dit alles. So wanneer hy praat oor die afsny van die kerk, om met hulle te handel met die swaard van Sy mond, glo ek dat dit hoofsaaklik op die leierskap gerig is, om die kop af te kap, die leierskap van die kerk af te sny.

Ten slotte, sê die Here vir die gelowiges in die kerk, daar is geen rede tot persoonlike kommer nie. Maak nie saak hoe korrup die kerk raak nie, maak nie saak wat ek in reaksie doen nie, jy is 'n oorwinnaar, sê Hy aan die einde, en daardie persoon sal verborge manna en 'n wit klip met 'n nuwe naam ontvang. Dit is wonderlike simbole. Hulle moedig die gelowige aan omdat verborge manna bedoel was om te kontrasteer met vleis wat aan afgode geoffer is, deel van die onsedelikheid waarmee hulle besig is. So terwyl die kerk dalk deur valse leraars oortuig kan word om hulle vleeslike begeertes na te jaag, en as die gelowige in sy of haar siel geweet het dat dit verkeerd was en weerhou het daarvan, was daar manna wat vir hulle gewag het. God het 'n voorsiening gehad, daar was

iets wat God vir hulle sou voorsien. En dan tweedens, die wit klip. Dit is besonders interessant, gegewe die aard van wat in daardie stad aangaan. Onthou ek het gesê, daar is 'n mediese skool in Pérgamus, en toe pasiënte na daardie skool van medisyne gekom het om behandel te word, weet ons uit wat ons in die Griekse geskiedenis gelees het dat daar 'n ritueel was om by die voordeur van hierdie skool, mediese sentrum in te kom.

En soos jy ingekom het, het jy gaan aanbid, en dan het jy die behandeling ontvang wat nodig was. En as jy dan uitgaan by die agterkant van hierdie gebou, was daar 'n versameling wit klippe en jy moes een optel en jou naam daarop skryf asook waarvan jy genees is en die klip is dan agter gelaat, as 'n getuie. Wat interessant is, is hoe weet jy dat jy genees is? Jy het net twee sekondes vroeër die behandeling gekry. Toemaar. Ons wil hê die volgende ou wat instap moet die lang ry klippe sien, reg? Soms sien jy dat in sommige van hierdie massa genesings, dinge wat mense doen, wat jou laat wonder wat regtig in die kamer aangaan. Dit is vir my interessant dat jy nooit drie of vier dae later, of 'n week later, die storie van daardie mense hoor nie. Net daar is die oomblik van genesing, hulle word vinnig afgeskuif, en dit is die einde van die storie, soort van soos 'n wit klip waarop geskryf is en op die grond laat val het. Jesus sê vir hierdie kerk, Ek gaan vir jou 'n klip gee, en Hy sê, jy gaan jou naam op hierdie klip skryf, en dit gaan 'n blywende gedenkteken wees vir jou geestelike genesing, al die pad na die ewigheid. Hier het ek weer beter dinge vir jou as hulle. Moenie vasgevang word in wat die wêreld vir jou probeer gee nie.

Goed, so hoe vergelyk hierdie brief met die derde periode van die kerk? Wel, hierdie kerk begin soos ons weet na die tweede een, wat die kerk van vervolging was. As dit dus 'n kerk is wat anders is as die kerk van vervolging, moet ons natuurlik vra, wel, wat het die vervolging gestop om 'n nuwe tydperk te laat begin? Watter gebeurtenis het vervolging in die kerk laat ophou? En daar is 'n baie duidelike een in die geskiedenis, en dit stem ooreen met AD 313. En dit is toe keiser Konstantyn 'n visioen ervaar het, word ons vertel, op die slagveld. En as gevolg van sy visie het hy verklaar dat die Christendom die amptelike godsdiens van die Romeinse Ryk sou wees en op daardie oomblik het vervolging in 313 gestop. En in daardie oomblik was die kerk interessant bemagtig met 'n magtige instelling van vesting Pérgamus. Bemagtig met 'n inrigting. En vervolging het op daardie stadium opgehou, maar nuwe probleme het vinnig vir die kerk na vore gekom. Aangesien Konstantyn die kerk beveel het om 'n staatsgodsdiens te wees, wat dit beteken was, almal moes op daardie oomblik aan die kerk behoort. Elke Romeinse burger het dadelik Christen geword op bevel van Caesar, en elke kind is dadelik as Christen beskou.

Die kinderdoop het dus in AD 313 begin en massa-bekering was aan die orde van die dag. Hoeveel van daardie gedwonge bekeerlinge was werklik gelowiges in Jesus Christus? Ons kan nie weet nie, maar ons kan seker wees dat baie nie was nie. Wat die kerk onmiddellik gedoen het, was om sy deure oop te maak vir miljoene Romeine wat heidense gebruike, heidense leerstellings in daardie instelling gebring het. Hulle het onbybelse idees gebring soos tempelpriesters, beelde van afgode waartoe jy voorheen sou bid. Kinderdoop, soos ek genoem het, en verskeie ander mistieke invloede.

En in daardie tye het daardie invloede van die Romeinse heidense kultuur Bybelse invloede begin verdring. So die kerk is natuurlik steeds daar, en die evangelie was nog steeds beskikbaar toe dit tot 'n mate verkondig is. Maar nou het daardie boodskap met heidense stemme meegeding. Konstantyn en die res van die Romeinse owerhede het as 't ware die Bileams geword waardeur Satan nou struikelblokke kon stel voordat al daardie gelowiges en Romeinse politieke gesag die kerk begin infiltreer en werklik 'n perfekte omgewing skep vir onderskeidings en rang om uiteindelik na vore te kom, die Nikolaiete se dwaalleer, met ander woorde. En omdat elke Romeinse burger outomaties as Christen beskou is, het die instelling in terme van sy grondwet grootliks ongelowig geword. Meer ongelowiges was in die kerk as nie. Ek bedoel, as jy net 'n sensus van die Romeinse Ryk gedoen het.

Tegnies was hulle almal Christene, volgens die Romeinse Ryk. Hoeveel was egter werklik Christene? En hoewel sommige sekerlik tot bekering gekom het, neem ons aan dat die meeste dit nie gedoen het nie. So as honderdduisende heidene in die kerk vergader het, wat jy daaruit kry, is aanbidding van afgode, kultuspraktyke en dwaalleer. En Jesus sê Hy kom met 'n swaard om dit te beëindig. En beëindig dit het Hy. Omdat daardie kerk met die Romeinse Ryk getrou het, maar Jesus gaan natuurlik nie die kerk beëindig nie. Die kerk het nog meer geskiedenis vorentoe. So wat het hy eerder geëindig? Die Romeinse ryk. Dit is Rome, die westelike kant van die Romeinse Ryk is oorval deur Duitse hordes, en die westelike deel van die Ryk het as gevolg daarvan opgebreek in provinsiale gebiede wat deur kerkleiers beheer is. Dit was dus die Kerk van Konstantyn, wat omstreeks AD 313 begin het en tot ongeveer 600 nC duur, wat ons na die einde van die Romeinse Ryk lei. Jesus het dus 'n einde gemaak aan die institusionele regeringskant van die kerk om dit af te sny van hierdie voortdurende infiltrasie van heidense invloede wat uit die Romeinse samelewing kom. Eintlik 'n einde gemaak aan die Romeinse samelewing in sy ware vorm.

[Openbaring 2:18 EN skryf aan die engel van die gemeente in Thiatíre: Dít sê die Seun van God wat oë het soos 'n vuurvlam, en sy voete is soos blink koper:](#)

Openbaring 2:19 Ek ken jou werke en liefde en diens en geloof en jou lydsaamheid en jou werke, en dat die laaste meer is as die eerste.

Openbaring 2:20 Maar Ek het enkele dinge teen jou; dat jy die vrou Isébel, wat haarself 'n profetes noem, toelaat om te leer en my diensknegte te verlei om te hoereer en afgodsoffers te eet.

Openbaring 2:21 En Ek het haar tyd gegee om haar van haar hoerery te bekeer, en sy het haar nie bekeer nie.

Openbaring 2:22 Kyk, Ek werp haar neer op 'n siekbed, en die wat met haar owerspel bedryf, in 'n groot verdrukking, as hulle hul nie van hul werke bekeer nie.

Openbaring 2:23 En haar kinders sal Ek sekerlik doodmaak, en al die gemeentes sal weet dat dit Ek is wat niere en harte deursoek, en Ek sal aan elkeen van julle gee volgens sy werke.

Openbaring 2:24 En Ek sê vir julle en die ander wat in Thiatíre is, almal wat hierdie leer nie het nie, en die wat die dieptes van die Satan, soos hulle dit noem, nie leer ken het nie: Ek sal op julle geen ander las lê nie.

Openbaring 2:25 Hou maar net vas wat julle het, totdat ek kom.

Openbaring 2:26 En aan hom wat oorwin en my werke tot die einde toe bewaar, sal Ek mag oor die nasies gee,

Openbaring 2:27 en hy sal hulle regeer met 'n ysterstaf; soos erdegoed word hulle verbrysel, net soos Ek ook van my Vader ontvang het.

Openbaring 2:28 En Ek sal hom die môrester gee.

Openbaring 2:29 Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê.

Die betekenis daarvan is 'n bietjie van 'n raaisel. Daar is voorstelle daar buite, soos een geleerde se voorstel is dat dit oneindige opoffering of ewigdurende opoffering beteken. Strong se konkordansie dui egter daarop dat dit die reuk van beproewing beteken. Ek hou eintlik 'n bietjie meer van daardie een, en ek sal jou vertel hoekom as ons hierby kom. In elk geval, dit was weer in die Romeinse stad van sy provinsie. Dit was vol heidense aanbidding. Dit het 'n vernaamste godheid van Apollo gehad. Daar word gesê dat Apollo die seun van Zeus was, terloops. En hy is saam met sy

vader Apollo aanbid. So het jy gode gehad wat seuns van gode was in hulle manier van aansien. Thiatíre het meer ambags- en vakbonde gehad as enige ander stede in daardie streek. En so, soos Smírna, het jy dieselfde soort probleem daar gehad. As jy Christen was en jy wou nie aan die vakbond deelneem nie, het jy gesukkel om werk te kry. En tydens gereelde gildevergaderings het hulle hierdie vleisoffer aan afgode-ritueel gedoen waaraan jy moes deelneem en jy moes die vleis eet om daarna in 'n orgie met tempelprostitute betrokke te raak. Dit word beskou as deel van hoe jy by 'n vakbond betrokke geraak het. Ek is seker dit was baie gewild by die Unie ouens, maar nie by die Christene nie.

As ons na die brief kyk, beklemtoon die beskrywing van Christus soos uit Hoofstuk 1, oë van vuur, voete wat soos brons in 'n oond gloei. En daardie simbole het baie toepaslike betekenis in die Skrif. Vlammende oë in die Bybel, beteken om alles te sien, 'n deurdringende onderskeidingsvermoë, Jesus weet dus alles letterlik. Niks van jou is vir hom verborge nie, Hy sien alles. Voete van gloeiende brons verteenwoordig vure van oordeel, soos die suiwerheids toets van metaal in vuur, So as jy die twee bymekaar sit, sien jy Jesus met volmaakte onderskeidingsvermoë oor alles en die gesag om dit regverdig te oordeel. En met hierdie voorstelling, het jy nie so 'n bemoedigende taak om die brief vir nog 'n kerk hiermee te begin nie. En om die waarheid te sê, jy gaan vind dat die omstandighede in hierdie kerk nou verbind is met die vorige een. Pérgamus en Tíatire is soos om met susters bekend te wees.

Goed, kom ons praat eers oor die positiewe dinge hier, [Openbaring 2:19](#). Hy sê die kerk in Thiatíre is 'n kerk wat bekend is vir sy goeie werke en vir sy naaste liefde. Trouens, van hierdie kerk word gesê, dat hulle goeie werke mettert tyd toegeneem het. Hulle voorstel sou wees dat hulle beter georganiseer word, meer aktief is in die werk van die kerk. Meer mense word gevoed en gehuisves. Meer mense word geleer en mense ontvang goeie bediening in een of ander vorm. Hulle werk hard, hulle is vroom, hulle is goed daarmee. En Hy is beslis 'n voorbeeld daarvan.

Jesus het Sy kerk gevra om goeie werke voor mense te doen, dit is deel van ons roeping as Christene. Maar ons weet ook dat daardie goeie werke nie geskei kan word van die kern missie van die kerk, naamlik om die evangelie te deel nie. So om siele te red, deur die prediking van die evangelie, is uiteindelik die beste maatstaf van die kerk se gehoorsaamheid. Daardie ander dinge is net aanvullend tot die kerk. En so verkondig ons die goeie nuus behoorlik. Maar as jy dit gaan doen, moet jy weet wat die goeie nuus is. Jy gaan goeie leerstellings hê, wat daardie goeie lering en getuienis omskryf. En dit is die probleem hier. Jy as 'n

kerk, sê dit, het daardie sending uit die oog verloor. En die mate van kritiek wat hier volg is nogal buitengewoon. Hierdie is 'n negatiewe brief vanaf vers 20 en dit is breedvoerig in veroordeling, langer as enige ander met uitsluiting van een ander.

Jesus sê, aan die begin hier is dit wat Ek teen jou het. Jy verdra die vrou, Isébel. Nou weet jy dit dalk. Die naam is seker bekend, maar jy ken dalk nie die geskiedenis nie. Isébel was 'n Fenisiese vrou van 'n koning in die noordelike koninkryk van Israel, Koning Agab.

Daarom het hy met 'n Fenisiër naamlik Isébel getrou. Agab, was 'n swak leier, en sy was beroemd daarvoor dat sy daardie swak en goddelose man kon oorreed om allerhande onsedelikheid in die noordelike koninkryk van Israel te pleeg. En gevolglik het haar naam gelykstaande geword aan enige boosheid. 'n Manipulerende vrou wat 'n swak man lei volgens haar wil. Ek bedoel, soortgelyk op een of ander manier, en dit is wat Isébel veronderstel is om te wees. Goed, dit is wat die term beteken. En terloops, daar is 'n rede waarom ouers dit selde, indien ooit, oorweeg om daardie naam aan 'n pasgebore dogter te gee.

As ons dink daaraan om soos Bileam wat in Pérgamus is, genoem te word, is dit om te verstaan dat hierdie vrou ook 'n tipe of soort was. Daar was mense in daardie kerk wat as Isébels opgetree het. Vandag, terloops, sien jy nie mense wat Isébel genoem word nie. Jy het dit toe ook nie toe gesien nie. Hy gebruik net hierdie naam om te verwys na die soort invloed wat plaasgevind het. Jy het dus vroue, blykbaar in Tiatire, wat op soortgelyke maniere optree en die kerk onder 'n goddelose invloed bring. Miskien word dit selfs deur mans gebruik, ons is nie seker nie. En let op die negatiewe invloed van hierdie mense. Wat word hulle oorreed om te doen? Eet afgods offers en neem deel aan onsedelikheid, wat met daardie gedrag geassosieer word. Dit is duidelik dat dit verkeerd is, Paulus het reeds vir die kerk gesê in die brief wat hy 50 jaar vroeër aan Korinte geskryf het, dat dit nie gepaste gedrag is nie. En Christus sê, Ek het tyd gegee vir hierdie vrou om te bekeer. Sy wou nie haar onsedelikheid staak nie, haarself 'n profetes genoem, wat sou beteken sy loop rond en vertel mense wat sy van God hoor.

So, soos Pérgamus, is die kerk van Thiatire wat geïnfiltreer was deur 'n valse invloed wat gelowiges op 'n dwaalspoor lei. Maar hier is die verskil - In Pérgamus was dit Bileam, 'n gelowige, gemotiveer deur hebsug, wat mense weglei deur valse leringe. Hier in Thiatire is dit 'n Isébel, 'n ongelowige, met 'n bose hart, wat probeer om die vyand se wil te doen deur mense in valse leringe te lei. Dit wys dus die uitbreiding daarvan. Die kerk het nou beweeg van gelowiges wat mense op 'n dwaalspoor lei na ongelowiges wat sodoende beheer oorgeneem het in die kerk sodat hulle nou in beheer is van die lering, wat 'n natuurlike

uitvloeiing is van die feit dat die kerk deel is van 'n vereniging of van 'n regering soos eeue gelede. Dit het nou die generasie van 'n geslag ongelowiges sien uitbrei in die kerk om eintlik leierskap in die kerk oor te neem, want dit is op daardie stadium net 'n kultuurinstelling. Daar was nie 'n noodnag vir 'n ware belydenis nie. Hulle was as gelowige gebore. So die Here sê, Ek het gewag dat sy haar moet bekeer. Sy sal dit nie doen nie. So dan sê Hy, My deurdringende oordeel sal kom na 'n tyd van beproewing en toetsing.

In Vers 22, sê Hy, Hy sal die valse leier op 'n bed van siekte gooi en almal wat haar gevolg het, gaan deur 'n verdrukking totdat hulle berou getoon het. Die gevolg van daardie siekbed gaan wees dat baie van haar kinders, wat ek dink, verwys na haar volgelinge, deur die pes sterf. Nou in die dag van hierdie brief, kan jy jou voorstel dat so iets waarskynlik letterlik in die stad Thiatíre gebeur het aangesien hierdie brief onder al die kerke gesirkuleer is, net soos die vorige ses. Daarom is dit wat Jesus hier bedoel as Hy sê, wanneer hierdie dinge gebeur, en hierdie siekte kom oor die kerk in Thiatíre, sal mense dit waarneem en hulle sal weet dat Ek die een is wat die gedagtes en harte deursoek. Dit sal 'n bewys wees vir die res van die kerk. Jesus bestuur steeds Sy kerk en Hy gaan nie vir altyd verdraagsaam wees nie. Hy weet wat aangaan, en is in beheer.

Teen hierdie tyd, met daardie verwoestende oordeel, stel Jesus hulle nou aan die einde gerus. Die patroon hier, dink ek, is redelik verstaanbaar na wat ons reeds behandel het. Hy sê Ek eis niks meer van jou nie, en gaan nie 'n groter las op jou plaas as wat jy reeds dra nie. Hy sê staan net vas, bly vas in wat jy glo. En as sodanig sê Hy dat hulle 'n toekoms sal hê as gelowiges in 'n toekomstige Koninkryk om te regeer, saam met Jesus en diegene wat Hom dien en die Môrester, wat 'n verwysing is na Jesus self. Jy sal saam met My heers in die Koninkryk. Moenie bekommerd wees nie, niks wat met jou gebeur het in daardie kerk of niks wat ek aan daardie kerk doen kan jou ewige toekoms verhoed nie. Daardie laaste versekering is wat ons graag aan die einde wil sien.

Goed, so hoe bring ons dit nou in verband met die tydperk van profetiese geskiedenis waarvoor ons gepraat het? Hoe hou hierdie vierde tydperk van die kerk verband met geskiedenis? Dit is wat ek jou regtig gaan wys naamlik hoe kragtig hierdie derde metode van interpretasie is. Hoe verteenwoordig hierdie briewe wat werklik in die geskiedenis gebeur het in ooreenstemming met die tydperk van die geskiedenis waarin die Kerk deur die Rooms-Katolieke instelling oorheers was. Daardie instelling, die Rooms-Katolieke Kerk, het sy oorsprong uit die as van die Romeinse Ryk self. Onthou, ons het gesê dat die kerktydperk wat hierdie een voorafgegaan het, Pérgamus is. Onthou, dit is die tydperk waarin die kerk en ryk saam gevoeg is. Hulle was een instelling, vir alle doeleindes. Maar

toe die Romeinse ryk omstreeks 600 nC begin ontbind het, het dit in 'n reeks fases verbreek. Eerstens die Weste en die Ooste. En dan met verloop van tyd het dit soort van opgebreek en weer gekombineer en weer opgebreek, soos Daniel voorspel het. Aanvanklik het dit in twee helftes verdeel, Oos- en Wes-Romeinse Konstantinopel.

Dus, Rome was die hoofkwartier van die westelike kant van die Romeinse Ryk. Konstantinopel, die huidige Istanbul, was die hoofstad vir die oostelike kant van die Romeinse Ryk. As jy 1500 jaar vooruit kyk het jy wat nou bekend is as Europa, in die Midde-Ooste. Hierdie is die oorblyfsel van die Romeinse Ryk. Maar aan sy begin, toe dit die eerste keer opgebreek het was daar 'n kragtige leegte. Wat het daardie kragtige leegte gevul? Wel, daar was op daardie stadium geen verenigende regering wat kon intree en die Romeinse Ryk as 'n dominante wêreldregering kon vervang nie. So wat het ingetree? Die Rooms-Katolieke Kerk het die regering geword wat al hierdie afsonderlike streke met mekaar verbind het en hulle almal regeer het. Die kerk het saamgesmelt om 'n magtige regering te word.

Dus tydens Thiatíra is die kerk die regering, vir alle doeleindes. Vir Europa, Pous se gewigtige teenstanders, is konings afgesit en gekroonde kruistogte is beveel. Dit is toe die pous meestal inbeheer was. Die kerk het die wêreld regeer, behalwe dat dit nie geestelik baie goed regeer was nie. Nogsteeds het die werke van die kerk begin uitbrei. Dit wil sê, dit het polities geregeer, en sy leiers het enige kompromie aangegaan wat nodig was, om mag te konsolideer en te vergroot. Maar te midde daarvan het daardie uitbreiding van die kerk in 'n formele sin beteken dat dit sonder 'n regering verantwoordelikheid vir maatskaplike dienste oorgeneem het. Die Rooms-Katolieke Kerk was die kerk wat voedsel, behuising, versorging van alle soorte verskaf het vir die gemiddelde burger in die meeste plekke, binne hierdie ryk, in ooreenstemming met wat Jesus gesê het. Hy het hul werk erken. Dit het wel so voorgekom. Maar bekering in daardie tyd was nie 'n kwessie van geloof nie. Dit was 'n saak van politieke noodsaaklikheid.

Kruistogte het mense in die kerk gedwing, nie uit oortuiging nie, maar deur dwang. En na eeue van ongelowiges wat vanaf geboorte in die kerk gedwing is, het jy die ongelowige leierskap met 'n lering van Sataniese dinge. Jesus sê dit is wat gelowiges in valse praktyke gelei het en wat die evangeliese praktyk in die gewone kerk verduister het. Interessant genoeg het die Katolieke Kerk gedurende hierdie tydperk van kerkgeskiedenis baie geestelike dwaalleer en onsedelikheid ingestel wat vandag nog voortduur. Die bekendste daarvan onder hulle is, regverdigmaking deur werke eerder as deur geloof alleen, aanbidding

van afgode en beelde, die selibaat van priesters, wat weer daardie Nikolaietaanse dwaalleer is, wat sondes aan 'n voorbidder bely eerder as aan Christus self; vagevuur, boetedoening, aanbidding van Maria. Dit alles het uit hierdie tydperk van die kerk se geskiedenis gekom, wat weerspieël wat Jesus self gesê het wat so kommerwekkend was.

So net soos die oorspronklike Isébel in haar dag valse praktyke ingestel het deur 'n swak leier te manipuleer, wel, so het die kerk dit ook in hierdie tydperk gedoen. Jy het die Isébel van Thiatíra gehad, die Katolieke Kerk wat eers sy gesag verkry het deur met 'n regering saam te smelt. Toe daardie regering swak geword het, het dit die regering geword om die wêreld te manipuleer. Dit is duidelik dat Jesus nie hiervoor tevinde was nie, en Hy was nie van plan om dit vir ewig te laat voortgaan nie. Alhoewel Hy wel sê Hy gee dit tyd om te bekeer, en Hy het hierdie tydperk van die kerk 'n lang tyd gegee om te bekeer. En wanneer jy kyk hoe dit eintlik uitmekaar val, en hoe Hy eintlik oordeel voltrek het, gaan jy verbaas wees. Hier is wat ek sê, soos Jesus belowe het, het die Thiatíra-kerk, wat in 600 nC aan die einde van Pérgamus begin het, vir 'n lang tyd, ongeveer 1000 jaar, voortgeduur, aangesien Hy tyd toegelaat het vir berou. Dit was gesentreer, soos ek gesê het, in die Oosters-Ortodokse Kerk van Konstantinopel en die Rooms-Katolieke Kerk van Rome. Teen die 13de eeu, amper naby die einde van hierdie tydperk, het die gevolge van Isébel reeds die hele Christelike wêreld beïnvloed en was goed gevestig en vermom in wat ons nou as die Katolieke Kerk sien.

Toe Jesus beweeg het om dit om te keer en dit af te sny soos Hy gesê het Hy sou in die laat 13de eeu, het Hy daardie oordeel van verskriklike pes gebring presies soos Hy gesê het Hy sou. Ons ken dit vandag as die swart pes. Interessant genoeg, het jy geweet dat die swart plaag ongeveer gelyktydig in twee stede begin het. Ek sal jou een raaiskoot gee oor wie daardie twee stede was.

Konstantinopel en Rome. Dit het die eerste keer aan die begin van die 14de eeu in Konstantinopel verskyn, en gevolglik het 40% van daardie stad gesterf. Die stank was oral, volgens antieke verslae. Net soos die naam Thiatíre die reuk van beproewing suggereer. Die siekte het deur vragsepe na Rome versprei, wat toe die middelpunt van die uitbreking vir Wes-Europa geword het. Teen die middel van die 14de eeu was die hele Europa besmet, en dit het soveel as 60% van Europese bevolking doodgemaak.

En gevolglik het dit die Katolieke Kerk in Europa ernstig verswak omdat priesters en monnike dikwels diegene was wat in diens gebruik is om die siekes te versorg. En so het hulle dikwels self siek geword, en dit het destyds die

priesterskap in Europa uitgewis in die geskiedenis. Dit het die kerk se leierskap verwoes gelaat en die vrees vir siekte het daartoe gelei dat mense massas vermy het, ook om kerk toe gaan, uit vrees dat hulle die siekte in die kerk sou op doen. Die bywoning het dus gedaal en die finansiële knou wat die kerk gekry het, het dit amper tot die einde daarvan gebring. Een van die minder bekende gevolge van die swart plaag was dat dit aanleiding gegee het tot Hervorming.

Namate die kerkleierskap verswak het, het die kerk se houvas oor die samelewing en die regering verswak, en dit het vryer denke laat ontstaan. Uiteindelik het dit Martin Luther die geleentheid gegee om die gesag van die kerk uit te daag. En so het ons die einde van die tyd van Tiatíra gemerk met die vervulling van Jesus se oordeel van pes. Met die gevolg daarvan, die opkoms van die volgende tydperk van die kerkgeskiedenis. Ons gaan dus na Tiatíra, en hou aan waar Pérgamus opgehou het en eindig met die Hervorming in 1517.

Liewe Vader, ek dank U Here vir geduld terwyl ons 'n paar diep dinge bestudeer het. Ek dank U, Vader, vir die krag van profesie om die sekerheid van U Woord aan ons te bevestig. Dinge wat geskryf is, lank voordat dit gebeur het, het geblyk waar te wees, net soos U gesê het, Vader. En as dit waar is vir dinge in die verlede, weet ons dit is ook waar vir dinge wat nog moet kom. En dit is in dieselfde vertrouwe dat ons ons studie voortsit. Amen.